

Op weg naar heling: in ‘Trouble Score’ is de pijn voelbaar onder de show ★★★★★

Theatermaker Luanda Casella, de koningin van de verraderlijke theaterspelletjes, laat in haar kaarten kijken. Voor *Trouble Score* dook ze samen met haar broer in de geschiedenis van haar disfunctionele gezin. De uitkomst is geen *smartass* metatheater, maar een luisterverhaal. En wat voor een.

Dit artikel is geschreven door [Evelyne Coussens](#)

Gepubliceerd in De Morgen op 7 oktober 2025

‘Trouble Score’ is een vertelconcert: binnen een gebalde instrumentenopstelling staan broer en zus, in stijlvol wit, tegenover elkaar. Bron Koen Broos

Trouble Score

Luanda Casella

De afgelopen jaren maakte Luanda Casella met onder meer *KillJoy Quiz* (2020) en *Elektra Unbound* (2024) theater in strakke spelformats. Een blitse quiz of een

tragikomische auditie vormde het aantrekkelijke vehikel voor Casella's zoektocht naar de impact van taal en storytelling op de wereld. Kort gezegd: hoe vormt fictie de realiteit?

Af en toe dreigde het intellectualisme de lucht uit de verbeelding te persen. Niet zo in *Trouble Score*. Er is geen te doorprikken slimmigheid, enkel de fictionalisering van een waarachtige zoektocht naar heling.

Trouble Score is een vertelconcert: binnen een gebalde instrumentenopstelling staan broer en zus, in stijlvol wit, tegenover elkaar. Toch is dit geen duet. Via geanimeerde projectie (Wouter van Nes) op het achtergronddoek spreekt ook de oudste zus mee, een taalwetenschapster die overleed aan kanker. Zij tekent semantische schema's die dienen als grondplan voor de tocht door het verleden die Fixer (Pablo) en Outcast (Luanda) zullen ondernemen. Dwalend tussen trauma en heling, tussen fragmentatie en integratie. Tussen gezondheid en ziekte.

Die spirituele tocht (een ayahuasca-ceremonie) begint met een beeld van Maeterlinck: een groep mensen blind dwalend door het woud. Ze staan aan het begin van een transformatieritueel; elk van hen wil afrekenen met spoken uit het verleden.

In het geval van Fixer, Outcast en Leader gaat het om het dealen met een verschrikkelijke waarheid die op een dag aan de ontbijttafel verscheen 'als een rottend karkas' – Lua's taal is ijzingwekkend beeldrijk. Gedragen door de *pulse* van Pablo's compositie (veel percussie, stevige beats) duiken ze in de schaamte en het geweld van toen. Heftig. En dan hebben we de lasershow (Nick Verstand) nog niet gezien.

Tekst, muziek, lichtshow, personagevorming – het hele theateralaam wordt ingezet om een indrukwekkend schild op te trekken tussen de makers en hun persoonlijke geschiedenis.

Maar een goed verhaal wortelt diep in het leven en in *Trouble Score* perst de pijn zich meer dan ooit door de kieren van de show. Zoals Pablo Casella, die eenzaam aan de piano de ooit harmonieuze verhouding tot thuis onder zijn vingers laat verglijden tot dissonanten. *When home became shame*. Hartverscheurend.

ntgent.be